

طراحی داخلی هتل فرودگاه امام^(ه)، مقام نخست را در جهان کسب کرد

برای اجرای کارهای بزرگ ابتدا باید ایده داشت. ایده‌های می‌توانند در هر شکلی از هنر، معماری، صنعت و حتی کسب‌و کارهای کوچک شکل بگیرند. این مسیر پرفراز و نشیب دیگر زن و مرد نمی‌شناسد. طراحی پل طبیعت از سوی زنی ایرانی توانست بسیاری از نظرها را نسبت به معماری زنان تغییر دهد و حالا طراحی داخلی هتل فرودگاه امام خمینی (ره) توانست مقام نخست زیباترین طراحی و معماری داخلی را در میان هتل‌های جهان در سال ۲۰۱۵ کسب کند. این طراحی را خانم «شیوا بابایی» انجام داده و مسئولان آن را افتخار بزرگی برای صنعت معماری کشور به‌شمار می‌آورند.

یکشنبه ● ۵ مهر ۱۳۹۴ ● شماره بیست و سه

ا ت ی چ ع ح ن و

● راهکار ●

● ترجمه: فریا عبوض زاده ●

اگر به دنبال جذب سرمایه‌گذار هستید، باید برای پاسخ دادن به چه پرسش‌هایی از سوی آن‌ها آماده باشید؟
بر اساس تجربه فردی به این نتیجه رسیده‌ام که سرمایه‌گذاران مایل‌اند پرسش‌های مشابهی را درباره‌شش موضوع محوری از شما بپرسند: گروه همکاران شما، بازار، محصول، و چه تمایز، مدل تجاری، و سرمایه‌گذاری. گرچه به نظر من پرسش‌های بهتری هم

گفت‌وگو با محمد علی فردوسی، برگزیده جشنواره تعاونی‌های برتر در سال‌های ۹۱ و ۹۴

ماجرای یکی از اولین خانه‌های مطبوعات ایران

● فاطمه علی اصغر ●

faliassghar9@gmail.com

«چگونه؟» پاسخ به این است که «باید آستین‌ها را بالا زد و کاری کرد!» در بسیاری مواقع در محافل ایرانی سوال بعد از آن بی‌شک این است: «مگر راهی هم هست؟» محمدعلی فردوسی راهی را از موده که بسیاری آن را بدون نتیجه می‌خوانند؛ «تشکیل انجمن‌های صنفی و ایجاد تعاونی» و اعتقادش این است: «بسیاری از افراد مشغول در حوزه فرهنگ و هنر در ایران همیشه چشمشان به حمایت‌های دولت‌است و کمتر پیش می‌آید خودشان با کارآفرینی و ارائه طرح در جذب تسهیلات دولتی پیش قدم شوند؛ در حالی که راه‌های بسیاری وجود دارد که آن‌ها می‌توانند برای توسعه کار و بهبودوضع معیشتی انجام دهند. کمتر دیده‌شده که هنرمندان آثاری را که در گوشه خانه‌شان خاک می‌خورد در گالری مشترک به نمایش و فروش بگذارند، و یا حتی به‌طور مشارکتی با اخذ وام از دولت فرهنگ‌سرا ایجاد کنند.» او که مهندس الکترونیک است و بنابه علاقه‌اش با به عرصه روزنامه‌نگاری گذاشته، با همین ایده و اعتقاد به کار صنفی، دو تعاونی در خانه مطبوعات تاسیس می‌کند، یکی برای حل مشکل چاپ نشریات محلی کرمان و دیگری برای حل مشکل مسکن روزنامه‌نگاران و هر دو برگزیده جشنواره تعاونی‌های برتر می‌شوند؛ تعاونی مسکن در سال ۹۱ و تعاونی چاپ مطبوعات (کارمانیا چاپ) در سال ۹۴. در تعاونی چاپ در حال حاضر ۳۳ نفر از مدیران نشریات محلی کرمان سهام‌دارند و برای ۱۲۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم ایجاد اشتغال شده است. تمام کارگران مشغول به کار در تعاونی چاپ بیمه هستند.

■ از مهندسی تا روزنامه‌نگاری

«من قربانی انتخاب، رشته تحصیلی نامناسب در دانشگاه هستم. پدرم دوست‌داشت مهندس شوم، او که بدون داشتن تحصیلات آکادمیک، مهندسی بالقوه بود و در شغل خودمیکتر، دوست‌داشت من مهندس باسوادی شوم، غافل از اینکه علاقه من چیز دیگری بود. به خاطر خواست و نظر پدرم این رشته را در دانشگاه به اتمام رساندم اما واقعیت این است که تمام مدت منتظر بودم این درس‌های خشک و بی‌روح به پایان برسد و در کنار آن برای اقاع روحم فعالیت‌های فرهنگی می‌کردم.» محمدعلی فردوسی به همین دلیل چند سال پس از اتمام تحصیلات خود در دانشگاه در سال ۷۰، سردبیریکی از نشریات محلی کرمان می‌شود: «بعد از چند سال سردبیری آن نشریه، برای راه‌اندازی هفته‌نامه‌ای با نام «فردوس کویر» اقدام کردم. سال ۱۳۷۱ بود، ۶ سال بعد مجوز راه‌اندازی این نشریه را گرفتیم و به‌طور مستقل به فعالیت مطبوعاتی پرداختم. در هنرستان‌های کرمان تدریس می‌کردم و دستی در شعر و ادبیات و خوشنویسی داشتم. تمام تلاش‌ام را کردم تا هفته‌نامه را با هزینه شخصی منتشر کنم. به خاطر احترام به مخاطب، نمی‌خواستم نشریه کم‌محتوا و پر از آگهی روی پیشخوان برود به همین لحاظ با تشکیل تیمی حرفه‌ای روی مخاطب‌شناسی نشریه کار کردم و همین بر قوت کار ما افزود.» بعد از انتشار این نشریه بود که بسیاری در کرمان به سمت کار حرفه‌ای مطبوعاتی می‌روند و بازار مطبوعات در شهر را گز و زیره داغ می‌شود.

■ راه‌اندازی خانه مطبوعات

سال ۷۸ فرامی‌رسد، سالی خوب برای مطبوعات ایران. سالی که در آن پیشنهاد تاسیس خانه‌های مطبوعات در کشور مطرح می‌شود: «استان کرمان به لحاظ اعتقاد به نقش موثر تشکل‌های صنفی، اولین استانی بود که از این طرح استقبال کرد و در راه‌اندازی خانه مطبوعات پیش قدم شد. در آن سال بیش از ۵۰ روزنامه محلی در کرمان منتشر می‌شد و لازم بود که این نشریات با هم‌فکری و همکاری هم، مشکلاتشان را خودشان حل کنند. خانه مطبوعات کرمان به‌عنوان یکی از پیشگامان خانه‌های مطبوعات ایران آغاز به کار کرد.» فردوسی در دوره اول دبیری خانه مطبوعات و در دو دوره

وجود دارد اما این موارد حوزه‌های مهمی را دربر می‌گیرد که لازم است برای پاسخ دادن به آن‌ها آماده بود.
۱- گروه همکاران شما شامل چه افرادی است؟
با معرفی خود و همکارانتان شروع کنید؛ اگر بتوانید به نحوی موثر سرمایه‌گذاران را نسبت به صلاحیت خود برای پیشبرد موضوعی که وارد آن شده‌اید قانع کنید، آن‌ها آماده خواهند بود با آرامش به صحبت‌هایتان گوش دهند.
۲- فرصت‌های تجاری شما کدام‌اند؟
در این زمینه مهم است که آنچه شما انجام می‌دهید چرا و چگونه با دیگران تفاوت دارد و شما را در جایگاه منحصر به‌فردی قرار می‌دهد.

وجود دارد اما این موارد حوزه‌های مهمی را دربر می‌گیرد که لازم است برای پاسخ دادن به آن‌ها آماده بود.
۱- گروه همکاران شما شامل چه افرادی است؟
با معرفی خود و همکارانتان شروع کنید؛ اگر بتوانید به نحوی موثر سرمایه‌گذاران را نسبت به صلاحیت خود برای پیشبرد موضوعی که وارد آن شده‌اید قانع کنید، آن‌ها آماده خواهند بود با آرامش به صحبت‌هایتان گوش دهند.
۲- فرصت‌های تجاری شما کدام‌اند؟
در این زمینه مهم است که آنچه شما انجام می‌دهید چرا و چگونه با دیگران تفاوت دارد و شما را در جایگاه منحصر به‌فردی قرار می‌دهد.

برای تشریح اندازه بازار مقصد خود، مشتریان و زمینه‌های تجاری را مشخص و از آن‌ها استفاده کنید.
۳- محصول نهایی شما چیست و چه کاری انجام می‌دهد؟
وقتی درباره محصول خود صحبت می‌کنید، نه تنها لازم است مسائلی را که رفع می‌کند شرح دهید، بلکه لازم است بیان کنید که چگونه به نحوی متفاوت با مسئله مواجه می‌شود، و اینکه آیا این تفاوت به اندازه‌ای زیاد هست که موجب ترغیب دیگران به محصول شما شود.
۴- آگاهی و میزان پذیرش مقدماتی محصول خود را چگونه کسب می‌کنید؟

کتیو | ۰۹

پنج پرسشی که سرمایه‌گذاران از کارآفرینان خواهند پرسید

سرمایه‌گذاران علاقه‌مندند بدانند چه طرح‌هایی برای بازار یابی و توزیع در جهت حمایت از عرضه محصول خود دارید. برخی از سرمایه‌گذاران حتی ممکن است درباره هزینه تمام‌شده برای مشتری نیز از شما بپرسند.
۵- مدل کسب‌و کار شما چیست و می‌خواهید چگونه درآمد کسب کنید؟
به عبارت دیگر پرسش این است که ساختار و کشتش بازار چیست و این کشتش به چه شکلی بر کار شما اثر می‌گذارد؟ آیا به طور بالقوه وجود مسائلی همچون موانع قانونی را پیش‌بینی می‌کنید و برای رفع آن‌ها در صورت نیاز آماده هستید؟

فردوسی در دوره اول دبیری خانه مطبوعات و در دو دوره ریاست آن را به عهده می‌گیرد. در همین دوران است که شناسایی دو مشکل مهم و زیربنایی نشریات محلی مقدمه ایده‌پردازی برای دو طرح می‌شود؛ یعنی حل مشکل چاپ و مسکن

کشور است. از طرف دیگر بازرسان تعاونی که نقش بسیار حساسی دارند، به جای نظارت مستمر بر کار هیئت‌مدیره به‌ویژه در امور مالی و ارائه گزارش به اعضا، متأسفانه زیر نظر هیئت‌مدیره‌ها قرار می‌گیرند! در حالی که بازرس در هر شرکتی ناظر بر هیئت‌مدیره است و باید از اعضا دفاع کند تا مردم در تعاونی‌ها متضرر نشوند؛ ولی بعضاً عکس این عمل اتفاق افتاده است. نکته آخر و شاید مهم‌تر ضعف آموزش در تعاونی‌ها و عدم داشتن روحیه پرسشگری اعضای یک تعاونی در مجامع عمومی است. متأسفانه اعضا پس از انتخاب هیئت‌مدیره، که بعضاً لای‌ای‌گری صورت می‌گیرد، دیگر حضور فعالی ندارند و به همین لحاظ معمولاً مجامع به نوبت دوم کسبیده می‌شود و تصمیماتی گرفته می‌شود که همه در اتخاذ آن سهیم نیستند و اگر هیئت‌مدیره‌ها صالح نباشند معمولاً مصوبه‌ها به نفع خودشان تدوین می‌شود و وقتی کار از کار گذشت تازه اعضا به فکر احقاق حق خود در مراجع قانونی می‌افتند که عمده‌تاره به جایی نمی‌برد.»

■ عدالت در تعاونی‌ها

«همان‌طور که گفتیم اجرای اصل ۴۳ قانون اساسی کمرنگ شده و این باعث شده دولت به سمت بخش خصوصی برود. در بخش خصوصی سرمایه در دست یک نفر است در حالی که در تعاونی‌ها رای و سهام همه مساوی است، البته اگر تعاونی‌ها درست عمل کنند. به نظر من عدالت در تعاونی‌ها بیشتر اجرا می‌شود تا در بخش خصوصی.»
«چگونه؟» سوالی است اساسی: «به نظرم کسانی که قدرت شروع کار را دارند باید طرحی بنویسند که توجیه اقتصادی داشته باشد و بعد از ارائه آن به ادارات تعاون و تأیید توجیه اقتصادی آن، از دولت تسهیلات دریافت کنند و با مشارکت بانک‌ها طرح خودشان را به اجرا آورند. شاید در ظاهر کار سختی باشد ولی با داشتن روحیه کارآفرینی، تلاش و پشتکار مسلماً موفقیت حاصل خواهد شد و من عملاً این راه را تجربه کرده‌ام.» او این مسیر را طی کرده و به نتیجه رسیده است: «این راه چندان سخت نیست، اما متأسفانه به لحاظ پایین بودن فرهنگ کار در کشور، که ریشه آن نیز مبتنی بودن آموزش کشور بر تدریس تئوری و ترویج معضل مدرک‌گرایی است، این عادت غلط در جامعه نهادینه شده که تحصیل کرده‌ها نباید غیر از پشت‌میزنشینی کار دیگری بکنند؛ بنابراین جوانان مافه‌هنگ پشت‌میزنشینی دارند و برای خودشان تقیل می‌دانند که وارد حوزه کار شوند و کارآفرینی کنند و امروز به نظر من این مشکل اصلی عدم گرایش به تعاونی‌هاست.»

برای مطبوعات را دادیم و برای اولین بار ۴۱ نفر از روزنامه‌نگاران کرمان صاحب خانه شدند.» اجرای این طرح صحه‌ای بر اعتقاد راسخ فردوسی است: «اگر یک تشکل صنفی درست اداره شود بسیاری از کارها را می‌شود به سرانجام رساند.» اما چطور شد که ایده تعاونی در ذهن این روزنامه‌نگار شکل گرفت؟ «حدود سال‌های ۶۰ تا ۶۲ زمان تعطیلی دانشگاه جذب مرکز گسترش شدم که بعدها به اداره کل تعاون تغییر نام پیدا کرد. پس از مدتی معاون آن مرکز شدم و بیش از صد تعاونی در همه رشته‌ها در کرمان تاسیس کردیم. از همان زمان درگیر مسائل تعاونی‌ها بودم و متوجه اهمیت و ارزش آن‌ها در توسعه بسیاری از کارهای بزرگ شدم.» با این حال، بسیاری از ایرانی‌ها نگاه مثبتی به تعاونی‌ها ندارند، شکست‌های متعدد بسیاری از تعاونی‌ها در یک دهه تمام انگیزه‌ها را برای پیوستن به یک تعاونی موفق از بین برده: «این مسئله کاملاً صریح است؛ مشکل اول این است که با رشد روزافزون بخش خصوصی، بخش تعاون به حاشیه کشانده شده. البته تبلیغات منفی برخی سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و عملکرد بد مدیران تعاونی‌ها هم در این مورد بی‌تأثیر نیست. در اصل ۴۳ قانون اساسی «تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل و قرار دادن وسایل کار در اختیار همه کسانی که قادر به کارند ولی وسایل کار ندارند در شکل تعاونی از راه وام بدون بهره» به‌صراحت آمده است. هدف از اجرای اصل ۴۳ این بوده که با گسترش تعاونی‌ها نه ثروت در دست افراد و گروه‌های خاص متمرکز شود و نه دولت به کارفرمایی بزرگ تبدیل شود. گذشته از آن، در ایجاد حس بی‌اعتمادی در مردم، ساختار بخش تعاون هم از عوامل دیگر کهرنوق شدن این بخش اقتصادی است. همچنین نظارت ضعیف ادارات تعاون بر کار تعاونی‌ها، عدم انتخاب هیئت‌مدیره‌های متخصص، پاکدست و امین از سوی اعضا، از دیگر مشکلات ساختاری این بخش اقتصادی

■ وقتی ۴۱ روزنامه‌نگار صاحب‌خانه شدند

«بعد از راه‌اندازی چاپخانه، در دوره بعدی طرح تشکیل تعاونی مسکن

پیش‌گفتار

سال ۷۸ فرامی‌رسد، سالی خوب برای مطبوعات ایران. سالی که در آن پیشنهاد تاسیس خانه‌های مطبوعات در کشور مطرح می‌شود: «استان کرمان اولین استانی بود که در راه‌اندازی خانه مطبوعات پیش قدم شد. در آن سال بیش از ۵۰ روزنامه محلی در کرمان منتشر می‌شد و لازم بود که این نشریات با مشارکت و هم‌فکری مشکلاتشان را خودشان حل کنند.» فردوسی در دوره اول دبیری خانه مطبوعات و در دو دوره ریاست آن را به عهده می‌گیرد. در همین دوران است که شناسایی دو مشکل مهم و زیربنایی نشریات محلی مقدمه ایده‌پردازی برای دو طرح می‌شود؛ یعنی حل مشکل چاپ و مسکن یا ایجاد تعاونی.

● لحظهٔ آها ●

● مهران امیری ●

خبر خوب: +۳۰۰ هزار

ظرفیت خالی دانشگاهی!

گویا تب مدرک و کنکور و دانشگاه‌های رنگارنگ در حال فروکش کردن است که ۳۰۰ هزار ظرفیت دانشگاهی خالی مانده. این خبر را که مانند پتک بر سر موسسات متنوع آموزش عالی فرود آمده نمی‌توان صرفاً خبری بد یا ناگوار ارزیابی کرد، چراکه تغییر زاویه دید به این موضوع ابعاد دیگری را نمایان می‌کند که براساس آن می‌توان عدم اقبال به تحصیل دانشگاهی را به فال نیک گرفت.

اینکه خالی ماندن چندصد هزار صندلی دانشگاهی خبر خوبی است ربطی به این ندارد که پشت کنکوری بوده‌ایم یا فرزندتی در این سن و سال داشته‌ایم؛ به این هم مربوط نمی‌شود که کسی دلش بخواهد سر به تن موسسات غیرانتفاعی! آموزش عالی باشد یا نه؛ به موضوعات سیاسی و جناح‌پندی در مقابل وزارت علوم این دوره و آن دوره و دوره‌های دیگر هم ربطی ندارد؛ موضوع این است که گویا شرایط اجتماعی عاقبت خود را بر پدیده نامیمون مدرک‌گرایی غالب کرده است. گویا می‌توان امید داشت که روند ناخوشایند ر شد باد کنکی در آموزش عالی متوقف شده و جاذبه و طمطراق مدارک رنگارنگ دانشگاهی کم‌اثر شده است. از این منظر شاید بتوان امیدوار بود نگاه جامعه به آموزش دانشگاهی و حضور در میدان کسب‌و کار واقعی‌تر شده است.

هرچه در سال‌های گذشته از لزوم توجه به کیفیت دانشگاه‌ها و پرهیز از افزایش تعداد مراکز آموزش عالی گفته شد کمتر به آن توجه شد و سیل مجوز مراکز آموزش عالی برای همه علاقه‌مندان از تاجر و صنعتگر و فعال سیاسی تا سازمان‌های مختلف صادر شد؛ و تا بدانجا ادامه یافت که اینک دامن همان صاحبان مجوز را گرفته است. از همان ابتدا نیز روشن بود که تب تند علاقه به ورود به دانشگاه کم‌کم رنگ می‌بازد و صد البته که بروز مشکلات اقتصادی از یک طرف و نیاز فراوان به نیروی ماهر کار جوانان و خانواده‌ها را بر سر دوراهی انتخابی مهم قرار می‌دهد. جوانانی که در سال‌های گذشته با آرزوی ورود قدرتمند به بازار کار از مسیر کسب مدرک دانشگاهی، سال‌های ارزشمند زندگی خود را صرف تحصیل در برخی مراکزی کردند که کار خود را تنها با یک مجوز و چند اتاق کوچک اجاره‌ای آغاز کرده بودند، پس از فارغ‌التحصیلی و ناکام ماندن در مواجهه با نیازهای واقعی کسب‌و کار، این پیام را به سسایرین منتقل کردند که گرفتن مدرک از این دانشگاه‌ها چندان که به نظر می‌رسید راهگشایست.

گسترش نامتوازن مراکز آموزش عالی، که شرایط را برای اعلام برداشته شدن کنکور ورودی مهیا کرد، در کنار نظارت ناقص بر محتوای آموزشی و کیفیت عملکرد از نخستین علل بروز وضعیت حاضر است. اگر تقیصه ناسازگاری آموزش‌ها با نیاز واقعی فضای کسب‌و کار را به این مشکلات اضافه کنیم، دلیل مواجهه بانبوه تبلیغات موسسات غیرانتفاعی برای جلب دانشجو روشن می‌شود. این موسسات که زمانی با انبوه متقاضیان مواجه بودند اینک ناگزیر از توسل به انواع روش‌ها برای جلب دانشجو به سمت خود هستند. درواقع موضوع آموزش پس از دبیرستان اینک بیش از هر زمان به کسب‌و کاری بدل شده که به نظر می‌رسد کمتر دغدغه حفظ سرمایه‌های انسانی و خدمت به اقتصاد کشور را دارد.

از طرفی، تجربه وجود مراکز فنی و حرفه‌ای که با توجه به نیازهای بازار کار شکل گرفته‌اند و حضور فعال آموزش‌دیدگان این مراکز در فضای کسب‌و کار کشور همچنان روزنه‌های امید را باز گذاشته است. این در حالی است که به نظر می‌رسد فارغ‌التحصیلان دبیرستانی نیز توجه خود را از مدارک دانشگاهی به سوی آموزش‌های کاربردی مراکز آموزش حرفه‌ای معطوف کرده‌اند. این نوع از آموزش‌ها هم از نظر اقتصادی با توان عمومی جوانان آماده کار هماهنگ است و هم اینکه مدت‌زمان کمتری جهت آماده‌سازی برای ورود به محیط کار صرف آن می‌شود.

آنچه از بررسی آماری تعداد شرکت‌کنندگان و متقاضیان به تحصیل در کنکور سال جاری به دست می‌آید، گرچه موجب وحشت و اعتراض مدیران موسسات آموزش عالی شده، اما در درون خود همچنان نویدبخش تغییر رویه مثبتی است که در صورت توجه مناسب به آن می‌تواند به منزله فرصتی جدید برای مدیران برنامه‌ریز حوزه کسب‌و کار باشد. اگر این اتفاق منجر به بازنگری اساسی در برنامه‌های مدیریت آموزش عالی شود و توسعه مناسب آموزش‌های حرفه‌ای را به همراه داشته باشد، درنهایت اقتصاد کشور برنده این شرایط خواهد بود. کاهش توجه به مدارک دانشگاهی، چنانچه همراه با توسعه متوازن آموزش‌های حرفه‌ای باشد، می‌تواند نویدبخش توسل‌زای و ارتقااتی توان واحدهای صنعتی و تجاری است و راه ورود نسل جوان مجرب و پرتوان را به محیط کسب‌و کار کشور هموارتر می‌سازد.